

1

Porter

Den první • 6:14

Už zase, další otravné cinknutí.

Vždyť jsem vypnul zvonění, tak proč mi pípají esemesky? Proč to vůbec pípá?

Apple šel po smrti Steva Jobse do kyttek.

Sam Porter se převalil na pravý bok a rukou naslepo zašmátral na nočním stolku po telefonu.

Shodil budík, který dopadl na zem s typickým laciným prasknutím, jakého byla schopna jen čínská elektronika.

„Do pytle.“

Když prsty konečně nahmatl mobil, vytrhl ho z nabíječky a zamžoural na malý zářící displej.

ZAVOLEJ MI – AKUTNÍ STAV

Eseseska od Nashe.

Porter se otočil na manželčinu stranu postele. Byla prázdná a ležel na ní vzkaz...

Šla jsem pro mléko, hned jsem zpátky.

J. D. BARKER

*Pusu,
Heather*

Zavrčel a znovu se podíval na telefon.

6:15

A to se těšil na klidné ráno.

Porter se posadil a svému partnerovi zavolal. Nash hovor přijal hned po druhém zazvonění.

„Same?“

„Čau, Nashi.“

Muž na druhé straně linky na chvíli zmlkl. „Promiň, Portere. Uvažoval jsem, jestli ti mám zavolat. Nejmíň desetkrát jsem našel tvoje číslo, ale ani jednou jsem to nakonec nezmáčkkl. Pak jsem se rozhodl, že ti radši napíšu. Abys měl možnost mě ignorovat, chápeš?“

„To je v pohodě, Nashi. O co jde?“

Další odmlka. „Asi bude nejlepší, když se přijedeš podívat sám.“

„Podívat na co?“

„Máme tu nehodu.“

Porter si promnul spánek. „Nehodu? Jsme oddělení vražd. Proč bychom měli řešit nějakou nehodu?“

„V tomhle mi prostě věř. To fakt musíš vidět,“ opakoval Nash. Z jeho hlasu šlo poznat, jak má nervy na pochodu.

Porter si povzdychl. „Tak kde?“

„Kousek od Hyde Parku, na Padesáté páté. Teď jsem ti poslal adresu esemeskou.“

Vzápětí Porterovi telefon hlasitě cinknul přímo do ucha, až ho prudce odtáhl.

Zatracený iPhone.

Podíval se na displej, uviděl adresu a pak se vrátil k hovoru.

„Jsem schopen tam být do půl hodiny. Stačí?“

„Jasně,“ odpověděl Nash. „Nevypadá to, že bychom se odsud dostali nějak brzo.“